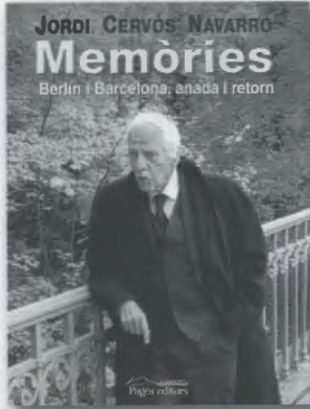

Memòries Berlín i Barcelona, anada i retorn

Jordi Cervós Navarro

Pagès editor
Lleida, 2013
464 pàg.

De Jordi Cervós es pot dir, sense exagerar, que és un personatge extraordinari. L'any 1952 va arribar a Alemanya, amb l'encarrec de sant Josepmaria Escrivà, per començar-hi la labor de l'Opus Dei. Amb escassos coneixements d'alemany, aquest català estableix els seus primers contactes a la Facultat de Medicina de Bonn. Al llarg de vint-i-sis anys, és professor de Neuropatologia a la Universitat de Bonn i, més tard, catedràtic a la Universitat Lliure de Berlín.

Però això només és el principi. Jordi Cervós es converteix en una autoritat eminent en la seva especialitat i és reclamat per participar en congressos, donar conferències i escriure articles des d'instàncies científiques, primer de tota Alemanya i després des d'Estats Units i del món sencer. Fa deixebles que obtindran càtedres i ascendiran en l'escala acadèmica. El pro-

fessor Cervós va culminar la seva carrera acadèmica com a vicepresident de la Universitat Lliure de Berlín i membre electe del Senat coordinador de les universitats d'Alemanya.

La personalitat de l'autor d'aquestes *Memòries* queda molt ben reflectida en la seva narració. Jordi Cervós la mostra en la prioritat que dóna a la seva vida espiritual: cada vegada que viatja, on sigui, ens explica com aconsegueix anar a missa tots els dies, fins i tot als països en els quals l'Església amb prou feines està present.

A continuació, jo diria que hi ha el seu interès per les persones; i és per això que veiem com descriu el perfil de moltes de les persones que coneix en les seves relacions professionals i socials i que, en gran nombre, donen lloc a amistats que duren tota la seva vida. Així és com compleix el seu encàrrec de sant Josepmaria de dur a terme la tasca de tirar endavant el Opus Dei a Alemanya: treballant sense descans i conreant una sincera amistat amb els seus col·legues. Igualment, cal assenyalar el seu interès per la cultura, la història i l'art de cada país i ciutat que visita.

Un altre aspecte que fa especialment interessant la lectura del llibre és que està escrit al fil dels esdeveniments socials i polítics que tenen lloc al llarg de la vida de l'autor: els esdeveniments de l'any 68, la tragèdia de la banda Baader-Meinhof, la construcció –i anys més tard, la caiguda– del mur de Berlín... La seva experiència de l'evolució del comunisme i de la societat als països de l'antiga orbita soviètica tenen la frescor del que ho coneix de primera mà. Té gràcia que –encara que ho va pensar–, no va demanar mai la nacionalitat alemanya, perquè els seus col·legues li ho van desaconsellar: d'aquesta manera –com a ciu-

tadà espanyol— podia passar del Berlín occidental a l'oriental —i, en general, a tots els països del *teló d'acer*— amb més facilitat que la que tenien els alemanys del que aleshores era la República Federal.

No m'entretinc a detallar un altre punt cabdal de les *Memòries*, només ho esmento: em refereixo a les abundants explicacions sobre la recerca científica de l'autor (per exemple, la introducció del microscopi electrònic en les recerques del cervell, l'aparició de noves malalties neurològiques, etc), perquè, encara que estan narrades de manera assequible per als profans, una altra cosa és que les comenti un profà.

L'última part de les *Memòries* està dedicada al retorn de l'autor a Barcelona per assumir el rectorat d'una nova universitat: la Universitat Internacional de Catalunya (UIC). Jo diria que la comesa més assenyada de Cervós en aquesta jove universitat ha estat aprofitar la seva experiència viatgera mundial per fer que el seu caràcter d'internacional sigui una realitat.

Finalment, assenyalo que la narració s'ha dut a terme amb una agilitat que, unida a la temàtica que he tractat de descriure, fa que sigui difícil deixar-ne la lectura, perquè es llegeix —i ja em disculparan la comparació, tan gastada avui en dia— com una autèntica novel·la històrica.

Joan Garcia Llobet

La buena y la mala educación. Ejemplos internacionales

Inger Enkvist

Encuentro
Madrid, 2011
315 pàg.

Aquest llibre pretén explicar en què consisteix una bona educació de qualitat. Per aconseguir aquest objectiu, s'analitzen diferents sistemes escolars de diversos països de variada idiosincràsia: tant d'aquells que donen bons resultats com d'aquells que els donen dolents. Es va seguint un itinerari comparatiu intentant mostrar per quines raons el model educatiu no funciona, davant de la mirada atònita dels agents educatius que no acaben de reaccionar davant dels fracassos clamorosos del model educatiu regnant en alguns països occidentals. Es tracta de fer pensar i de posar un remei urgent davant d'aquesta situació de crisi. I s'intenta proposar solucions i maneres de fer que puguin millorar aviat la situació, tal com s'ha demostrat en alguns països en què la qualitat educativa ha millorat ostensiblement. Vegeu, per exemple, els casos de Suècia o de Finlàndia.